ఊబి

ఎంతో తెల్లగా, శుభ్రంగా ఉన్న గోడ మీద ఎవరో ఎర్ర సిరాతో 'హెచ్' అనే అక్షరాన్ని రాశారు. ఇది బహుశా పెద్దదాని పనే అయ్యుంటుంది. ఆ అక్షరంకేసి ఇదివరకు చాలాసార్లే చూశాడు. తన పేరు హనుమంతరావు కాబట్టి పెద్దది ఆ అక్షరాన్ని అలా అందంగా రాసి ఉంటుందనుకున్నాడు. కానీ, ఇప్పుడా అక్షరం తనకు అందంగా కనిపించడం లేదు. ఈ క్షణంలో ఆ అక్షరం తనకు చాలా భయంకరంగా కనిపిస్తోంది.

కణకణ మండుతున్న నిప్పు కణికలా, స్ట్రెచర్ మీద పడుకోబెట్టిన రోగి కక్కుతున్న రక్తంలా, తన గొంతు నులిమేసే బలమైన రెండు ఉక్కు హస్తాల్లా దర్శనమిస్తోందా అక్షరం. తన ఇంటి నిండా హెచ్చె. తన పేరు హనుమంతరావు. తన భార్య పేరు హేమలత. తన నాలుగేళ్ల పెద్ద కూతురు పేరు హరిత. తన మూడు నెలల పాప పేరు హరిణి. తాను పనిచేసేది హైదరాబాద్ యూనివర్సిటీలో. తాను హిస్టరీలో ప్రొఫెసర్!

బట్టలు మార్చుకోకుండానే బెడ్‌మీద పడిపోయాడు. సాయంత్రం ఆరవుతోంది. హేమ పాపకు ఇంజెక్షన్ ఇప్పించడానికి డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్తున్నానని తనకు ఫోన్ చేసి చెప్పింది. తన దగ్గరున్న డూప్లికేట్ కీస్‌తో తలుపులు తెరచుకొని ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. ఈ రోజు తన ఇల్లే తనకు కొత్తగా కనిపిస్తోంది. ఏదో జైల్లో ప్రవేశించినట్లుగా..... ఈ జైల్లోనే త్వరలోనే తనను ఉరితీయబోతున్నట్లుగా ఫీలయ్యాడు. అకస్మాత్తుగా అతని లోపలెక్కడో వణుకు ప్రారంభమైంది. కడుపులో ప్రారంభమైన వణుకు శరీరమంతా వ్యాపిస్తోంది. చలికాలంలోలా అతడు వణికిపోతున్నాడు. భయం అతన్ని ఆక్రమించుకుంటోంది. అతని నిలువెల్లా భయం. అతని శరీరంలోని ప్రతి అణువులోనూ భయం ప్రవేశించింది. బెడ్ మీదున్న రగ్ తీసి నిండా కప్పుకున్నాడు. ఇదేమిటి తనిలా వణికిపోతున్నాడేమిటి? నడి వేసవిలో తనకీ వణుకేమిటి. బలికి తీసుకుపోబడుతున్న మేకపిల్లలా వణికిపోతున్నాడతడు. అలా వణికిపోతూనే బెడ్డంతా దొర్లుతున్నాడు. ఉంగలు చుట్టుకుపోతున్నాడు.

ఏ క్షణంలోనైనా తన ప్రాణాలు అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోతాయి. కనీసం హేమ వచ్చేంతవరకైనా తన ప్రాణాల్ని నిలుపుకోలేడు. మేనమామల ఇంటికెళ్లిన హరితనైనా తానీ జన్మలో మళ్లీ చూడలేడు.

నిండా రగ్గు కప్పుకోవడంతో అతని శరీరమంతా చెమట పట్టేసింది. రగ్గు తీసేశాడు. తనను తాను ఓదార్చుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు. అసలా రిపోర్టు తనది కానే కాదు. అంతా మోసం. ఎవరి రిపోర్టు మీదో తన పేరు పడిపోయింది. నోనోనో.... తనను తాను మోసగించుకోవడానికి ప్రయత్నించి ప్రయోజనం లేదు. ఆ రిపోర్టు తనదే. ఒకటికి రెండుసార్లు చెక్ చేసుకున్నాడు. రెండుసార్లు పరీక్ష చేయించుకున్నాడు. ఆ డాక్టర్ కూడా తనకు బాగా తెలిసినవాడే. తననతడు మోసం చేసే ప్రసక్తే లేదు.

అసలిదంతా ఎలా జరిగింది? పోయిన వేసవికాలంలో సరిగ్గా సంవత్సరం క్రితం, తాను ఢిల్లీ వెళ్లాడు. అందమైన న్యూఢిల్లీ... అందమైన విజ్ఞానభవన్... వరల్డ్ హిస్టరీ కాంగ్రెస్... ప్రపంచంలోని హిస్టరీ పండితులందరూ వచ్చారు. ఆ రోజు జరిగే సెమినార్‌లో తాను పేపర్ ప్రెజంట్ చెయ్యాలి. తనా పేపర్‌ను హోటల్ రూమ్‌లో మరచిపోయాడు. "హల్లో ప్రొఫెసర్‌గారూ! ఎటూ చూడకుండా ఎక్కడికలా హడావిడిగా వెళ్లిపోతున్నారు" అంది ప్రొఫెసర్ రమణి నిజంగానే హడావిడిగా వెళ్తున్న తనను ఆపి.

"సారీ, మీరా? నేను గమనించనే లేదు" అన్నాడు తాను.

"నేను మీరాను కాను... రమణిని" అందామె అందంగా నవ్వుతూ.

"అఫ్‌కోర్సు! నువ్వు రమణివే. హౌ ఆర్ యూ రమణి?" అన్నాడు తాను.

"ఫైన్. ఎక్కడికలా పరిగెత్తుతున్నారు" అంది రమణి.

"నెక్ట్స్ సెషన్‌లో మొదటి పేపర్ ప్రజంట్ చెయ్యాల్సింది నేనే. తీరా చూస్తే బ్యాగ్‌లో పేపర్ లేదు. హోటల్ నుంచి బయటకెళ్తున్నప్పుడు బ్యాగ్‌లో ఆ పేపర్ పెట్టుకున్నాననుకున్నాను. కానీ, ఆ పేపర్‌ను నేను నా రూమ్‌లోనే మరచిపోయినట్టున్నాను. ఇప్పుడా హోటల్ దాకా వెళ్లి పట్టుకురావాలి."

"ప్రొఫెసర్ల మీద జనం చెప్పుకునే జోక్స్‌ని నిజం చేశారు. మీరే హోటల్లో దిగారు?"

"సదరన్ హోటల్లో... కరోల్‌బాగ్."

"నేనూ ఆ హోటల్లోనే దిగాను."

'మీ రూమ్ నెంబరెంత?"

"టూ నాట్ వన్."

"వాట్ ఎ కో ఇన్సిడెన్స్. నేను టూ నాట్ టులో దిగాను. మనిద్దరికీ ఇదివరకు త్రివేండ్రంలో కూడా ఇలాగే జరిగింది."

"బర్డ్స్ ఆఫ్ ది సేమ్ ఫెదర్ ఫ్లాక్ టుగెదర్ అని ఊరికే అన్నారా?"

"అయితే, మీ పేపరెప్పుడుంది?"

"రేపు మార్నింగ్ సెషన్‌లో. నేను ఈరోజే మార్నింగ్ ఫ్లైట్‌లో బాంబే నుంచి వచ్చాను. మీకు టైమెక్కువ లేదు. వెళ్లి పేపర్ తెచ్చుకోండి. తర్వాత తీరికగా మాట్లాడుకుందాం. మన అబ్సెంట్ మైండెడ్‌నెస్‌కు ఈమాత్రం ప్రైస్ చెల్లించక తప్పదు మరి" అంది రమణి.

రమణి తెల్లగా, పొడుగ్గా, బాబ్డ్ హేర్‌తో పంజాబీ డ్రస్‌లో చాలా అందంగా కనిపించింది. వాళ్ళ హజ్బెండ్ సౌదీ అరేబియాలో ఇంజనీర్‌గా పనిచేస్తున్నాడు. రెండు నెలలకో, మూడు నెలలకో ఒకసారొచ్చి ఈమెతో ఓ వారం పది రోజులు గడిపిపోతుంటాడు. ఇంత అందమైన భార్యను ఇండియాలో వదిలేసి అతడు సౌదీకి వెళ్ళిపోవడం ఆశ్చర్యమే. తానైతే తన భార్యను విడిచి ఓ పది రోజులు కూడా ఉండలేడు.

రమణివాళ్లు తెలుగువాళ్లే... ఇదివరకు త్రివేండ్రంలో జరిగిన హిస్టరీ కాంగ్రెస్‌లో పరిచయమైందామె. పక్కపక్కనే రూమ్స్ కావడంవల్ల ఇద్దరూ ఫ్రెండ్సయిపోయారు. ఆమెను మళ్లీ ఇప్పుడు ఢిల్లీలో కలుసుకోవడం తనకి గొప్ప ఉత్సాహాన్నిచ్చింది. తన పేపర్ రూమ్‌లోనే ఉంది. ఆ రోజు తాను ప్రెజంట్ చేసిన పేపర్‌కు చాలా గొప్ప రెస్పాన్స్ వచ్చింది. విజ్ఞాన్‌భవనంతా చప్పట్లతో దద్దరిల్లిపోయింది. సమావేశం అయిపోగానే రమణి తన దగ్గరకొచ్చి "కంగ్రాచ్యులేషన్స్ ప్రొఫెసర్! మీ పేపర్ చాలా బావుంది" అంది.

"థ్యాంక్స్" అన్నాడు తాను.

"యువర్ పేపర్ కంటెయిన్స్ సమ్ ఒరిజినల్ ఐడియాస్. ఇదివరకెవరూ ఇండో ఆర్యన్స్‌ను గూర్చి ఇన్ని కొత్త విషయాలు చెప్పలేదు. యూ ఆర్ సింప్లీ బ్రిలియంట్!" అంది రమణి.

"థ్యాంక్స్" అన్నాడు తాను మళ్లీ.

"యూ ఆర్ యంగ్ అండ్ బ్రిలియంట్. అయామ్ జెలస్ ఆఫ్ యూ."

"అయామాల్సో జెలస్ ఆఫ్ యూ" అన్నాడు తాను.

"ఎందుకు?"

"యూ ఆర్ ఆల్‌సో యంగ్ అండ్ బ్రిలియంట్. మీ మెడలో మెరుస్తున్న వజ్రాల నెక్లెస్‌ను చూస్తే ఎవరికైనా ఈర్ష్య కలుగుతుంది. ఐ విష్ ఐ కుడ్ ప్రెజెంట్ వన్ సచ్ నెక్లెస్ టు మై వైఫ్" అన్నాడు తాను.

"ఓ రియల్లీ! యూ రియల్లీ లవ్ యువర్ వైఫ్ సో మచ్!"

"యా! ఐ రియల్లీ లవ్ మై వైఫ్! షీ ఈజ్ సచ్ ఏన్ ఏంజెల్!"

"ఐ విష్ ఐ కుడ్ సీ యువర్ ఏంజెల్!"

ఇలా మాట్లాడుకుంటూనే ఇద్దరూ ఒకే కార్లో హోటల్ చేరుకున్నారు. "ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్. అతని పేరు వర్మ అనుకుంటాను. అతని ఆర్గుమెంట్ చూశారా? ఎంత స్ట్రేంజ్‌గా ఉందో" అన్నాడు తాను కార్లోంచి దిగుతూ.

"స్టుపిడ్! హీ ఈజ్ ఎ స్టుపిడ్ ఫెలో ! వాడి మొహంలాగే వాడి పేపర్!" అంది రమణి తానూ కార్లోంచి దిగుతూ.

"పైగా వాడికి పెద్ద ఫోజు. నా అంతటివాడు లేడనుకుంటాడు. ఢిల్లీలో ఉండడం అతనికి చాలా లాభమైంది. ఎన్ని యు.జి.సి ప్రాజెక్ట్స్ తెచ్చుకున్నాడో."

"నార్త్‌లో ఉన్నవాళ్ళందరికీ ఈ ఎడ్వాన్‌టేజ్ ఉంది. యు.జి.సి ప్రాజెక్ట్స్ అన్నీ వాళ్ళకే".

ఇలా అనేక విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ ఇద్దరూ పక్క పక్కనే ఉన్న తమ రూమ్స్‌కు చేరారు. తాను తన రూమ్‌లోకి. ఆమె ఆమె రూమ్‌లోకి వెళ్ళిపోయారు.

తాను బట్టలు మార్చుకొని, స్నానం చేసి కాసేపు రిలాక్సయ్యాడు. రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటింది. రేపటి ప్రోగ్రామ్స్‌ని గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు. రేపు సాయంత్రానికి హిస్టరీ కాంగ్రెస్ అయిపోతుంది. తనకు ఎల్లుండి ఏ.పి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో ఫస్ట్ క్లాస్ ఏ.సిలో బెర్త్ రిజర్వ్ చేశారు. తాను ఇంటి నుంచి బయల్దేరి అప్పుడే పది రోజులయింది. జైపూర్ యూనివర్సిటీవాళ్ళు థీసిస్‌లు సబ్మిట్ చేసిన ముగ్గురు రిసర్చ్ స్కాలర్స్‌కి 'వైవా-వోసి' అరేంజ్ చేసి తనను ఎగ్జామినర్‌గా పిల్చారు. జైపూర్ వెళ్ళి ఆ పని పూర్తి చేసుకొని హిస్టరీ కాంగ్రెస్ అటెండ్ చేయడానికి ఒక రోజు ముందుగానే ఢిల్లీ చేరుకున్నాడు. ఈ రోజు రమణి తనకు కలవడం, తన పక్క రూమ్‌లోనే ఆమె దిగడం తనకు గొప్ప ప్లెజెంట్ సర్‌ప్రైజ్!

ఈ అయిదేళ్లలో ఆమెలో పెద్ద మార్పేమీ లేదు. ఇదివరకు చూసినప్పుడు సన్నగా కనిపించింది. ఇప్పుడు కొంచెం లావెక్కింది. ఈ కారణం చేతనే కావచ్చు. ఆమె ఇదివరకటి కంటే ఇంకా ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. ఇదివరకు బోన్స్ తప్ప ఆమెలో ఫ్లెష్ అండ్ బ్లడ్ లేవనిపించింది. నౌ షీ ఈజ్ ఫులాఫ్ ఫ్లెష్ అండ్ బ్లడ్. అప్పుడామె మెడలో వజ్రాల నెక్లెస్ లేదు. ఇప్పుడీ వజ్రాల నెక్లెస్ ఆమె ఎత్తయిన వక్షోజాల మీద వేలాడుతూ ఆమె అందాన్ని ద్విగుణీకృతం చేసింది. తాను తన హేమకు అలాంటి వజ్రాల నెక్లెస్ ప్రెజెంట్ చేయగల్గితే! ఇంపాజిబుల్! తాను తన జన్మలో అంత డబ్బు సంపాదించలేదు.

బయట ఎవరో తలుపు తడ్తున్న శబ్దం.

"కమిన్" అన్నాడు తాను. రమణి తలుపు తెరచుకొని లోపలకొచ్చింది. దివి నుంచి భువికి దిగివచ్చిన ఊర్వశిలా రమణి.... రమణి మీది నుంచి తన చూపుల్ని మరల్చలేకపోయాడు. అప్పుడే స్నానం చేసినట్లుంది. కలోన్ సువాసనలతో ఆ గదంతా నిండిపోయింది. ఆమె వేసుకున్న నైటీ ఆమె అందాల్ని దాచలేకపోతున్నది.

"ఏం చేస్తున్నారండీ ప్రొఫెసర్‌గారూ" అంటూ వచ్చిందామె.

"ఏమీ చేయడం లేదు. ఇప్పుడు మీరేం చేస్తుంటారా అని ఆలోచిస్తున్నాను" అన్నాడు తాను.

"అబద్ధం" అందామె.

"ఎందుకలా అంటున్నారు?"

"మీరు నా గురించి ఆలోచిస్తున్నారంటే నేను నమ్మను"

"ఎందుకు?"

"మీరు మీ ఏంజెల్ గురించి ఆలోచించకుండా ఈ డెవిల్‌ను గురించి ఆలోచిస్తున్నారంటే ఎలా నమ్మేది" అందామె హాయిగా నవ్వుతూ.

"నో నో నో, యూ ఆర్ ఆల్ సో యాన్ ఏంజెల్."

"యూ రియల్లీ మీనిట్?" అందామె కళ్ళు పెద్దవి చేసి.

"అఫ్‌కోర్స్. ఐ డూ మీనిట్."

ఇద్దరూ నవ్వారు.

"ఏం చేద్దామంటారిప్పుడు? బాగా ఎగ్జాస్టయిపోయాం. హౌ ఎబౌట్ సమ్ రిలాక్సేషన్!"

"మీరొచ్చారుగా! ఇదే రిలాక్సేషన్"

"హౌ ఎబౌట్ ఎ పెగాఫ్ స్కాఛ్!"

"ఐ డోన్ట్ మైండ్ ఇఫ్ ఇటీజ్ వన్ పెగ్ ఓన్లీ. పోయినసారి మీరు నాతో కొంచెం ఎక్కువగానే తాగించారు" అన్నాడు తాను. ఆమె దగ్గర ఎప్పుడూ బెస్ట్ అవేలబుల్ స్కాఛ్ ఉంటుందని తనకు తెలుసు. వాళ్ళ హజ్బెండ్ తెచ్చిపెడ్తాడని చెప్పింది.

"ఈసారలా జరగదు. మా రూమ్‌కెళ్దాం రండి" అందామె.

"అయామ్ వెయిటింగ్ ఫర్ ఎ కాల్ ఫ్రమ్ హైదరాబాద్."

"ఈజిట్ యువర్ ఏంజెల్ దటీజ్ గోయింగ్ టు కాల్?"

"యా!"

"సచ్ ఎ డివోటెడ్ వైఫ్ అండ్ సచ్ ఎ డివోటెడ్ హజ్బెండ్! వెరీ రేర్ కాంబినేషన్... మీ కాల్‌ను మా రూమ్‌కు డైరెక్ట్ చేయమందాం"

"వద్దు... ఇక్కడే కాసేపు వెయిట్ చేద్దాం".

"అయితే ఉండండి. జస్ట్ ఎ మినిట్. ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ ఆమె బయటకు వెళ్లింది.

ఫూల్! ఆమెననవసరంగా బయటకు పంపించావు అనుకున్నాడు తాను. ఆమె ఉన్నంతసేపూ ఎంతో హాయిగా ఫీలయ్యాడు. తన పక్కన హేమ ఉంటే ఎంత హాయిగా ఉంటుందో ఆమె ఉన్నంతసేపూ అంత హాయిగా ఉంది.

ఆమె మళ్లీ వస్తుందా? ఒకవేళ రాకపోతే? తనకంటే ఆయనకు ఎక్కడో ఉన్న ఆయన భార్యే ముఖ్యమనుకొని తన గదిలోనే ఉండిపోతుందేమో. లేదు, లేదు. తనను వెతుక్కుంటూ ఆమె తప్పకుండా వస్తుంది. ఆమెక్కూడా ఈ క్షణంలో తోడు కావాలి. తనలాగే ఆమె కూడా ఒంటరితనంతో కాలిపోతోంది. కాబట్టి తప్పకుండా వస్తుంది. ఒకవేళ రాకపోతే తానే ఆమె గదికెళ్తాడు. ఓ పది నిమిషాల్లోనే ఆమె చేతిలో చిన్న బ్యాగ్ పట్టుకొని వచ్చేసింది. ఆమె ఆ బ్యాగ్‌లోంచి ఓ అందమైన బాటిల్ తీసింది.

"దిసీజ్ రాయల్ సెల్యూట్. ది బెస్ట్ స్కాచ్ ఇన్ ది వర్ల్డ్. సౌదీ నుంచి మా హజ్బెండ్ తెచ్చారు. నాలుగేళ్ళ తర్వాత మిమ్మల్ని కలుసుకున్నానన్న ఆనందంలో దీన్నిప్పుడు ఓపెన్ చేస్తున్నాను." అంటూ ఆమె ఆ బాటిల్‌ను ఓపెన్ చేసింది. సరిగ్గా అప్పుడే హోటల్ బాయ్ నాలుగు బిస్లెరి సోడా బాటిల్స్, తినడానికి ఛికెన్‌మంచూరియా తెచ్చి టీపాయ్ మీద పెట్టేసి వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె రెండు గ్లాసుల్లో విస్కీ పోసి సోడాలు కలిపి ఐస్‌క్యూబ్స్ వేసింది. అతని చేతికో గ్లాసిచ్చి తానో గ్లాసు తీసుకొని గ్లాసుల్ని టచ్ చేసి "చీర్స్" అంది.

"చీర్స్" అన్నాడు తానూ. ఆమెతో అలా కూర్చొని చల్లని విస్కీ సిప్ చేస్తోంటే అతనికి గాలిలో తేలిపోతున్నట్లుగా ఉంది. స్వర్గం అంటే ఇదే కాబోలుననిపించింది. ఇంతలో ఫోన్ మోగింది.

"హల్లో" అన్నాడు తాను. తాను ఊహించినట్లుగానే హేమ. "హాయ్ హేమా! హౌ ఆర్ యూ డార్లింగ్. జస్ట్ హెల్! వెంటనే రెక్కలు కట్టుకొని నీ ముందు వాలాలనిపిస్తోంది. అబద్ధం కాదు. నిజం. ఎల్లుండి ఏ.పిలో బయల్దేరుతున్నాను. ఇంకో 48 గంటల్లో నీతో..." నీ కౌగిలిలో అనబోయి రమణి కేసి చూసి ఆగిపోయాడు.

"అబ్బే! రూమ్‌లో ఇంకెవరూ లేరు హేమా! నేనొక్కడినే. ఇప్పుడే కాన్ఫరెన్స్ హాల్ నుంచి వచ్చాను. స్నానం చేసి రిలాక్సవుతున్నాను. ఇంతలో నీ ఫోనొచ్చింది. ఫ్రీగా మాట్లాడడం లేదా? కమాన్ డార్లింగ్... నిన్నట్నుంచీ జ్వరమా ? ఎండలో తిరిగావా. మీ సిస్టర్‌తో షాపింగ్ చేశావా? నేనొస్తే నీ జ్వరం పోతుంది. బై. గుడ్‌నైట్ డార్లింగ్." అతడు ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"మీ ఆవిడకు జ్వరమొచ్చిందా? విరహంతో వచ్చిన జ్వరమై ఉంటుంది" అంది రమణి చిలిపిగా తన కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

"ఐ థింక్ సో. నన్ను విడిచి రెండ్రోజులు కూడా ఉండలేదు."

"మీరూ అంతేనా" అందామె.

"అఫ్‌కోర్స్!"

"యూ ఆర్ ది మోస్ట్ ఫెయిత్‌ఫుల్ హజ్బెండ్ ఐ హావ్ ఎవర్ సీన్" అందామె.

"హౌ ఎబౌట్ యువర్ హజ్బెండ్" అన్నాడు తాను ఆమెను ఉడికించాలనే.

"అడగొద్దు. ఆరు నెలలకొకసారి భార్యను కలుసుకునే భర్త ఫెయిత్‌ఫుల్‌గా ఉంటాడని ఎలా ఎక్స్‌పెక్ట్ చేశారు" అందామె ఆమె కంఠంలో కొంచెం బాధ ధ్వనించింది.

"అయామ్ సారీ!"

"సారీలు వర్రీలు వద్దిప్పుడు. లెటజ్ ఫర్‌గెట్ ఎవ్రీథింగ్. కమాన్! లెటజ్ గోటు సెకండ్ రౌండ్. మీ ఫస్ట్ రౌండ్ పూర్తి చెయ్యండి" అందామె.

"నో సెకండ్ రౌండ్ ఫర్ మీ" అన్నాడు తాను.

"ఈ రోజు నా కోసం మీరు తాగుతారు. ఎన్ని రౌండ్లయినా నా కోసం భరిస్తారు."

"నో. నో. ఒక్క పెగ్ కంటే ఎక్కువ తాగనని నేను నా వైఫ్‌కు మాటిచ్చాను".

"మై డియర్ మోస్ట్ ఫెయిత్‌ఫుల్ హజ్బెండ్ గారూ! మీరు మీ వైఫ్‌ను కాసేపు మరచిపోవాలి. ఇంకొక్క పెగ్ తాగినంత మాత్రాన ఏమీ అవదు. ఈ రోజు నా కోసం మీ నియమాల్ని కొన్ని త్యాగం చెయ్యాలి" అందామె.

ఆమె ప్రాధేయపడుతున్నట్లుగా తన కేసి చూస్తోంది. ఆ చూపుల్లో, తన ముందున్న విస్కీలో ఉన్న మత్తు కంటే, ఎక్కువ మత్తుంది.

"ఓ.కె, ఓ.కె... ఈ రోజు మీరు తాగమంటే విషమైనా తాగుతాను" అన్నాడు.

"థ్యాంక్యూ. థ్యాంక్యూ సర్" అందామె.

తాను తన గ్లాసులో మిగిలిన విస్కీని ఒక్క గుక్కలో తాగేశాడు. ఆమె మళ్లీ రెండు గ్లాసుల్లోనూ విస్కీపోసి సోడాలు కలిపి ఐస్ క్యూబ్స్ వేసింది. తాను గ్లాసు చేతిలోకి తీసికొని సిప్ చెయ్యడం మొదలెట్టాడు.

"మీరు మరీ త్వరగా తాగెయ్యకండి. అలా అయితే మీరు మీ వైఫ్‌కిచ్చిన మరో ప్రామిస్ కూడా బ్రేక్ చేస్తారేమో జాగ్రత్త...!" అందామె.

"ఏమిటది" అన్నాడు తాను.

"మై డియర్ మోస్ట్ ఫెయిత్‌ఫుల్ హజ్బెండ్ గారూ! ఏమీ లేదు. అన్నీ మరచిపొండి. కాసేపు రిలాక్సవండి."

రెండో రౌండ్ కూడా పూర్తయింది. మూడో రౌండ్ స్టార్టయింది.

తన కళ్లు మత్తుగా ఆమె శరీరంలోకి చొచ్చుకుపోతున్నాయి. ఆమె ఒంటిమీదున్న ఆ పల్చటి నైటీలోంచి ఆమె ఎర్రటి శరీరపు ఎత్తుపల్లాలు గ్లాసు కర్టెన్‌లోంచి కనిపిస్తున్న నేతి మిఠాయిల్లా కనిపిస్తూ తనను ఊరిస్తున్నాయి.

"ఈ క్షణంలో మిమ్మల్ని చూస్తోంటే...." తాను పూర్తి చెయ్యలేకపోయాడు.

"ఊఁ చెప్పండి. నన్ను చూస్తోంటే... చెప్పండి. ఆగిపోయారెందుకు? నో ఇన్‌హిబిషన్స్. ఫ్రీగా మాట్లాడండి" అందామె.

"మిమ్మల్ని చూస్తోంటే అచ్చం నా హేమను చూస్తున్నట్లే ఉంది" అంటూనే తనామెను సమీపించాడు. తనకేమవుతున్నదో తెలియడం లేదు. మరుక్షణంలో ఆమె వక్షస్థలం మీద తాను.

"ఐ కాంట్ రెసిస్ట్ యువర్ చార్మ్. రమణీ! ప్లీజ్ నన్నాపొద్దు" అన్నాడు తాను.

"ఇదేమిటండీ మోస్ట్ ఫెయిత్‌ఫుల్ హజ్బెండ్‌గారూ! రెండు పెగ్గులకే మీ భార్యకింత అన్యాయం తలపెడ్తారా" అందామె చిలిపిగా నవ్వుతూ.

"లేదు లేదు. నేనెవరికీ అన్యాయం చెయ్యడం లేదు. యూ ఆర్ లైక్ మై హేమ. యూ ఆర్ మై హేమ" అంటూ తానామెనుకు హత్తుకుపోయాడు.

"త్రివేండ్రంలో చాలా బెట్టుచేశారే."

"ఫర్‌గెట్ త్రివేండ్రం. దిసీజ్ ఢిల్లీ అండ్ అయామ్ యువర్స్"

మరుక్షణంలో ఇద్దరూ బెడ్ మీద. ఆమె అతని కద్దు చెప్పలేదు. చల్లగా, మెత్తగా, మత్తుగా ఆమె శరీరం ఆమె శరీరంతో పెనవేసుకుపోతున్న తన శరీరం... ఆనంద జలధిలో ఓలలాడుతున్న తాను. ఆనందపు శిఖరాలను అధిరోహిస్తున్న తాను... హేమ కూడా ఇవ్వనంత సుఖాన్ని ఆ క్షణంలో ఆమె తనకందించింది.

ఆ మర్నాడు కూడా సరిగ్గా అలాగే గడిచింది.

....

సో దట్సిట్! ఇప్పుడర్థమౌతోంది. తానా రోజు ఆమె కోసం, ఆ కాస్సేపటి సుఖం కోసం విషమే తాగాడు. విషాన్ని తన శరీరంలో కెక్కించుకున్నాడు.

అంత రెస్పక్టబుల్ ఉమన్! అంత నీట్ ఉమన్! ఆమెతో కేవలం ఓ రెండు రాత్రులు మాత్రమే గడిపినందుకు తన జీవితం శాశ్వతంగా వ్యర్థమైపోతుందా? అతనికి దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. గొంతుచించుకొని దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా అరవాలనిపించింది. ఒక్క తప్పుకు ఇంత భయంకరమైన శిక్షా?

"ఇదేమిటిలా చీకట్లో కూర్చున్నారు? ఇల్లంతా చీకటే. ఒక్క లైటు కూడా వేసుకోలేదేమిటి" అంటూ హేమ వచ్చేసింది. ఆమె వెంటనే లైట్లన్నీ వేసింది.

అతడు వెంటనే తన ముఖానికి దిండునడ్డం పెట్టుకొని మరో వైపు తిరిగి పడుకోబోయాడు. అతన్నలా చూసిన ఆమె గుండెలు దడదడమన్నాయి. పాపను బెడ్‌కు మరోవైపు పడుకోబెట్టి. "అలా ఉన్నారేమిటి? ఏమైంది?" అంది అతని ముఖం మీదున్న దిండును తొలగిస్తూ.

"హేమా! ప్లీజ్! నన్నిలా వదిలెయ్" ఆ క్షణంలో అతని కంఠం రుద్ధమైపోయింది. అతడు ఏడుస్తున్నాడని గ్రహించిందామె. పొంగి పొరలి వస్తున్న దుఃఖాన్నతడు ఆపుకోలేకపోయాడు.

"ఏమైంది? ప్లీజ్ చెప్పండి" అందామె. అతడు మళ్లీ బిగ్గరగా ఏడ్చాడు.

"ప్లీజ్! మీరలా మరోసారి ఏడ్చారంటే నేనీ గోడకేసి తల బాదుకొని చచ్చిపోతాను. ధైర్యంగా ఉండండి. అసలు ఏం జరిగిందో చెప్పండి మొదలు. ఎంతటి సమస్యకైనా పరిష్కారం ఉంటుంది" అంది హేమ.

"కానీ, మనం ఇప్పుడు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యకు పరిష్కారం లేదు హేమా!" అన్నాడు వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూనే.

"పరిష్కారం లేని సమస్యంటూ ఏదీ ఉండదు. ఇద్దరం కలిసి ఆలోచిద్దాం. మొదలు సమస్యేమిటో చెప్పండి" అందామె అతని తలను తన ఒడిలో పెట్టుకుంటూ.

అతని కన్నుల నిండా నీళ్ళు. ముఖంలో గాటు వేసినా నెత్తురు చుక్కలేదు. కొన్ని గంటల్లోనే అతని వయసు ఓ ఇరవై సంవత్సరాలు పెరిగిపోయినట్లనిపించింది.

"ఏమిటో చెప్పండి ప్లీజ్!" అందామె మరోసారి.

అతడు బెడ్‌మీద ఒక పక్కగా పడి ఉన్న తన బ్యాగ్‌ను చూపించాడు.

ఆమె ఆ బ్యాగ్‌ను అందుకొని, తెరచి, లోపలున్న డాక్టర్ సూర్యనారాయణ పేరుతో ఉన్న చీటీని, దానికే పిన్ చేసి ఉన్న రిపోర్ట్స్‌ని పరిశీలనగా చూసింది. వాటి మీద తన భర్త పేరే ఉండడాన్ని గమనించింది. కొన్ని క్షణాల సేపు ఆమె ఆ కాగితాలకేసి అలా చూస్తూ ఉండిపోయింది. ఆ కాగితాల్లో ఏముందో ఆమెకర్థమయ్యేటప్పటికి ఆమె తల గిర్రున తిరిగిపోయింది.

తన కాళ్ళ కింద భూమి కదిలిపోతున్నట్లుగా.... సుళ్ళు తిరుగుతున్న గోదావరి వరదల్లో కొట్టుకుపోతున్నట్లుగా, పైకి రావాలని పెనుగులాడుతున్న కొద్దీ లోపలకే కూరుకుపోతున్నట్లుగా, ఆకాశంలోంచి కిందకు కూలిపోతున్న విమానం లోంచి పడిపోతున్నట్లుగా. అనంత దూరంలోంచి మహావేగంతో ఏదో గ్రహశకలం ఆమెను ఢీకొట్టినట్టుగా ఆమె కెవ్వున కేకేసి నేలమీద పడిపోయింది.

అతడు దిగ్గున లేచి "హేమా! హేమా!" అంటూ ఆమెను కుదిపాడు. ఫ్రిజ్‌లోంచి నీళ్ళబాటిల్ తెచ్చి ఆమె ముఖం మీద చన్నీళ్లు చల్లాడు.

కాస్సేపటికి ఆమె కళ్లు తెరచి చూసింది.

"మీకు... మీకు... నేను తప్ప మరో స్త్రీ తెలీని మీకు... హెచ్.ఐ.వి పాజిటివా?" అతి కష్టంగా ఆమె ఆ మాటలంది. ఆమెకు మళ్లీ స్పృహ తప్పింది.

"హేమా! ప్లీజ్ హేమా!" అతడామెను మళ్లీ అటూ ఇటూ కుదిపి ఆమె ముఖం మీద మళ్లీ చన్నీళ్ళు చల్లాడు. ఆమె మళ్లీ కళ్ళు తెరచింది.

"నేను నమ్మలేనండి. సమ్‌థింగ్ మస్ట్‌బి రాంగ్. అవి మీ రిపోర్ట్స్ కావు. ఇంకెవరివో అయితే మీకిచ్చారు. నేను నమ్మలేను. ఇట్స్ ఇంపాజిబుల్! మీమీద నాకు సంపూర్ణ విశ్వాసం ఉంది. డాక్టర్ దగ్గరకు మళ్లీ వెళదాం. మళ్లీ పరీక్ష చెయ్యమందాం" అంటోందామె.

"లేదు హేమా! లేదు. ఆ రిపోర్ట్స్ నావే. నేను చేసిన ఒక తప్పే నా శరీరంలో ఈ విషాన్ని నింపింది. ఇప్పుడా విషం నా శరీరంలోని అణువణువునా వ్యాపించింది."

"ఏం చేశారు? చెప్పండి. ఏం చేశారో చెప్పండి". అరచినట్లుగా అందామె అతని షర్ట్ కాలర్ పట్టుకొని.

"చెబుతాను హేమా! అంతా చెబుతాను. ఒక సంవత్సరం క్రితం నేను ఢిల్లీలో జరిగిన హిస్టరీ కాంగ్రెస్ అటెండ్ చెయ్యడానికెళ్ళాను... గుర్తుందా?"

"ఔను గుర్తుంది. పోయిన ఏప్రిల్‌లోనే మీరు జైపూర్ వెళ్లి, అక్కన్నించి ఢిల్లీ వెళ్లారు."

"ఢిల్లీలో నాకు ప్రొఫెసర్ రమణి పరిచయమైంది. ఆమె బాంబే నుంచి వచ్చింది. ఆమె నేను దిగిన హోటల్లోనే నా పక్క గదిలోనే దిగింది. ఒక రోజు రాత్రి ఆమె నా గదిలో కొచ్చింది. ఇద్దరం కలిసి కొంచెం ఎక్కువగానే విస్కీ తాగాం. ఆ బలహీన క్షణాల్లో, ఐ హేడ్ సెక్సు విత్ హర్."

అతని మాటలు వినడంతోటే ఆమె తన తలను నేలకేసి బాదుకుంది. అతడామెను పైకి లేవనెత్తాడు.

"సారీ హేమా! నన్ను క్షమించమని అడిగే అర్హత కూడా నాకు లేదు."

"అయినా ఓ ప్రొఫెసర్ స్థాయిలో ఉన్న స్త్రీలో కూడా..."

"ఆమె భర్త సౌదీలో ఉంటాడట. అతడే ఆమెకిది అంటించి ఉంటాడు."

"దాన్ని ఆమె మీకంటించింది. మీరు దాన్ని నాకూ. నా పాపక్కూడా అంటించే ఉంటారు. ఔను, మీరు ఢిల్లీ నుంచి వచ్చాకే నేను ప్రెగ్నెంటయ్యాను. అయ్యో దేవుడా! ఎంతపని చేశావు దేవుడా! అంతా సర్వనాశనం చేసేశావు." ఆమె కెవ్వుమని అరచి ఏడ్వసాగింది.

ఆమె పాప మీద పడి ఇంకా హృదయ విదారకంగా రోదించసాగింది.

ఆమె అలా ఏడుస్తూనే మళ్లీ స్పృహ తప్పికుప్పకూలిపోయింది.

(ఇండియాటుడే, 26 జనవరి 1999)